

Antall Magyarország

2012 április 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez a húsvét kicsit más volt, mint a korábbiak, ahogyan mások lesznek az elkövetkezők is: egyszerre üdvözölhettük Krisztus feltámadását, üdvözülhettünk e hit által, és hódolhattunk a nyolcvan esztendeje született Antall József emlékezetére el?tt.

Közben a szerencsésebbek f?zhatték a sonkát, a tojást, náluk is többen láthatták a televízióban az ingyénételért türelmesen várakozó hosszú sorát a budapesti Blaha Lujza téren.

Az ilyen napok a hit próbái. Ilyen napokon tehetjük fel legfontosabb kérdéseinket: mit érnek a szavak, és mire valók a cselekedetek.

Egy esztendővel ezel?tt Mátyban Juhász Judit, Antall József egyik legjobb, leghitelesebb, leghívebb ismer?je így beszélt: *„Antall Józsefet 1956–1989 között az államvédelmi hatóságok megszakítás nélkül figyeltették. Harminc besúgó jelentette minden lépését, körülbelül száz belügyi munkatárs foglalkozott vele, s dolgozta fel a jelentéseket. ? ezt tudta és elviselte lelki torzulás nélkül. Független szellem volt, és a szeretetre való képességét mindvégig, a legellenségesebb politikai és médiaviszonyok között is meg?rizte. Példát mutatott a politikai kultúra elvárható gyakorlatáról, nem ismerte az ellenfél politikai, erkölcsi megsemmisítésére törekv? színvonaltalanságot.”*

Alig hallottuk meg a Bolberitz atyának elmondott, a testi végromlásban megvallott antalli üzenetet: *„Keresztény Magyarországot akartam, mert csak ennek van jövő?je.”* Szavait már nem is mindenki érti a mai Európában. Nem értik, mi a kereszténység, nem értik a jövő kötelességekre hívó szavát. Nem értik Magyarországot. Nem értik, hogy „számunkra Európa és a kereszténység nem egy 20. századi politikai program, hanem egyszer?en az ezeréves magyar történelem”.

Ezt is Antall József mondta még az elmúlt században, de elmondhatta volna tegnap is, ha sorsa – sorsunk – kegyesebb lett volna hozzá. Végakarata szerint „az alapvet? nemzeti, stratégiai kérdésekben mindig legyen egyetértés a pártok, a kormány és az ellenzék között”. T?rhetetlennek nevezte, ha „bármelyik oldalon önz? pártcélokat szolgáló kijelentésekkel gyöngítik a magyar pozíciókat az ország legkényesebb ügyeiben”.

Még csak húsz esztendő?, és a mai középkorúak, a mai fiatalok, a most szület? csecsem?k Antall József születésének századik évfordulóját ünnepelhetik. Szép, kerek születésnap lesz, s már nem lesznek ott tanítványai, szövetségesei és politikai ellenfelei. Könny? lesz szépeket, bölcseket mondani róla, már az esetben, ha lesz még magyar nemzet, amelynek Antall József kormányf?ként minden magyar miniszterelnöke kívánt lenni. Lélekben. Ma már kimondhatjuk: a trianoni utódállamokban nem is a tizenötmillió magyarra utaló számadat verte ki a biztosítékot, hanem a békességre hívó szó, a „lélek”.

Azóta eltelt több mint két évtized, már nincs a lélekroppantó, a magyar állampolgárokat szorongásba, szégyenkezésbe torpanító országhatár Magyarország, Szlovákia, Szlovénia és Románia közt, illetve csak annyi van, amennyit a térképrajzolók keserű szívvel rajzolnak meg újra és újra, évről évre. Le merem írni, ki merem mondani: ez is az antalli örökség része. Hiszen csak az tud megtörténni, aminek erős szellemi-erkölcsi beágyazottsága van.

Mi nem történt meg az Antall József halála óta eltelt évtizedekben? Csak egy idézetével lehet erre válaszolni: „*az egész társadalom önépítő munkájával lehet létrehozni a széles középosztályt... A kormányzat ezt monetáris eszközökkel, hitelpolitikával, adópolitikával, közvetett gazdasági eszközökkel segítheti el, és a nyers piaci versenyt szociális hálóval egészíti ki*”. Nem történt meg a széles – és itt a kulcsszó a széles – középosztály megerősödése. Folyamatos a vita a szakemberek közt arról, milyen monetáris eszközökkel, milyen hitelpolitikával, milyen adópolitikával, milyen közvetett gazdasági eszközökkel juthatunk el az áhított, egyre távolabbinak tűnő boldogabb jövőhöz. A szociális háló? Az egyre növekvő túlsúly miatt, a piaci verseny gátlástan nyersesége, kíméletlensége miatt hol itt szakadozik, hol amott, s erre nem megfelelő válasz az összeurópai gazdasági válság fogalomkészlete.

Antall József miniszterelnököt egyetlen, bennem örökre rögzült képet őrzök. A Nemzeti Múzeumban, talán 1992-ben, vele együtt, az ünnepi közönség körében hallgathattam, énekelhettem a Himnuszt. Antall feszes vigyázzban állt, kezét ökölbe szorította, ez akkor nem volt szokás. A feszes vigyázz kötelessége, parancsa még csak-csak megvolt bennünk, de az ökölbe szorított kéz nem vált hagyománnyá. Itt, ezen a helyen, a Nemzeti Múzeumban, a nemzeti emlékezet egyik templomában új értelmet nyert ez a két ökölbe szorított kéz, a történelmi múltig és a vágyott jövőig feszülő lélek mutatta meg az igazi Antall Józsefet.

Kölcsey Ferenc igéi így és ott lettek testté Antall József ön- és közfegyelmé, alázatát és méltóságot együtt sugárzó alakjában.

Apáti Miklós - magarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló